

ประเทศญี่ปุ่น (Japan) (日本)

1. ข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไป

เมืองหลวง กรุงโตเกียว (Tokyo)

พื้นที่ 377,944 ตร.กม. (0.76 เท่าของไทย)

พื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตร

เพียง 11% ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ

มีเกาะใหญ่ที่สำคัญ 4 เกาะ คือ

(1) ฮอกไกโด มีพื้นที่ 83,517 ตร.กม.

(2) ฮอนชู มีพื้นที่ 231,012 ตร.กม.

(3) ชิโกกุ มีพื้นที่ 18,800 ตร.กม.

(4) คิวชู มีพื้นที่ 44,379 ตร.กม.

ประชากร 126.8 ล้านคน (2560) มีประชากรมากที่สุด

เป็นอันดับ 11 ของโลก จำนวนแรงงานด้านการเกษตรมีเพียง 7.5 % ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

อัตราการเกิด 8.07/1000 (ปี 2557)

เชื้อชาติ ญี่ปุ่น 98.5% เกาหลี 0.5% จีน 0.4% อื่นๆ 0.6%

ศาสนา ศาสนาใหญ่ๆ มี 2 ศาสนา คือ ศาสนาพุทธ และศาสนาชินโต นอกจากนั้น ได้แก่ ศาสนาคริสต์ และลัทธิขงจื้อ สัดส่วนการนับถือศาสนามีดังนี้ ศาสนาชินโต 83.9% ศาสนาพุทธ 71.4% ศาสนาคริสต์ 2% อื่นๆ 7.8% (สัดส่วนรวมกันสูงกว่า 100% เนื่องจากประชากรบางส่วน นับถือ 2 ศาสนาทั้งศาสนาพุทธและศาสนาชินโต)

การปกครอง ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา และราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ

มีรัฐสภาเป็นสถาบันสูงสุดของรัฐ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล

ภาษาราชการ ภาษาญี่ปุ่น

ประมุข สมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ (His Majesty emperor Akihito)

เสด็จฯ ขึ้นครองราชย์ในปี 2532

นายกรัฐมนตรี นายชินโสะ อาเบะ (Mr. Shinzo ABE) (เริ่มดำรงตำแหน่งในวันที่ 26 ธันวาคม 2555)

(รัฐบาลพรรคฝ่ายค้าน Liberal Democratic Party (LDP) และพรรค Komeito)

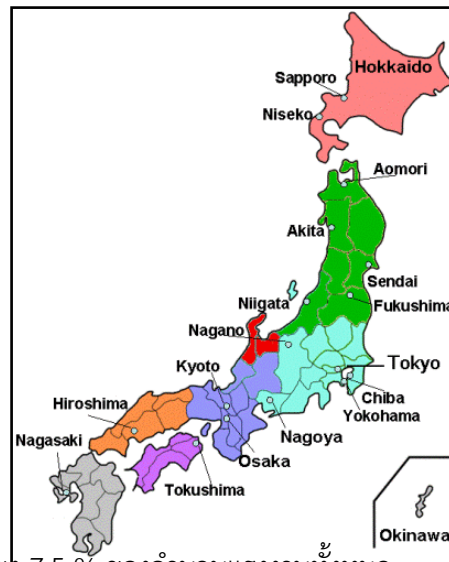
สกุลเงิน เยน (100 เยน เท่ากับ 29.60 บาท) (กุมภาพันธ์ 2561)

GDP 4.38 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ (ปี 2560)

อัตราการเติบโต GDP ร้อยละ 1.3 (ปี 2557)

อัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.6 (ปี 2557)

อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 2.8 (ปี 2557)

๒. ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

- ไทย และ ญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด และราบรื่นความร่วมมือระหว่างกันของทั้งสองประเทศครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม
- ประเทศไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศญี่ปุ่นในปี ค.ศ.1887 (พ.ศ. 2430) โดยเมื่อปี 2560 เป็นปีครบรอบ 130 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-ญี่ปุ่น

๓. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

นโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลญี่ปุ่นที่สำคัญ

1. เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 นายกรัฐมนตรีอาเบะ ได้แถลงนโยบายด้านเศรษฐกิจในที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญ โดยเน้นเกี่ยวกับนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจ การสร้างความแข็งแกร่งของนโยบายการคลัง การดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเติบโต (Growth Strategy) การปฏิรูปด้านการเกษตร ครั้งใหญ่ที่สุด การส่งเสริมกิจกรรมด้านสตรี และการฟื้นฟูท้องถิ่น เพื่อให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้มากขึ้น โดยเชื่อมั่นว่านโยบาย Abenomics กำลังสร้างผลงานอย่างต่อเนื่องและจะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้
2. การฟื้นฟูท้องถิ่น รัฐบาลญี่ปุ่นอยู่ระหว่างการวางแผนการฟื้นฟูท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ 2559 ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2558 โดยจะจัดตั้งสำนักงานฟื้นฟูเมือง คนและงาน ให้เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเรื่องนี้ในต้นเดือนมีนาคม 2558 และจะเชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในสาขาต่างๆ ที่สำคัญ เช่น การท่องเที่ยว เกษตรกรรม การเงิน และการแพทย์
3. เป้าหมายการทำให้ดุลการคลังเบื้องต้นภาคสาธารณะ (Primary Balance) เกินดุลให้ได้ภายในปีงบประมาณ 2563 ของรัฐบาลญี่ปุ่น จากปัจจุบันที่ขาดดุลถึงร้อยละ 3.3 ของมูลค่า GDP เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ได้มีการประชุมคณะที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจและการคลัง โดยมีสาระสำคัญ คือ แม้ Real GDP สามารถเติบโตได้ร้อยละ 2 ต่อปีจนถึงปี 2563 ตามเป้าหมาย แต่ Primary Balance อาจยังขาดดุลประมาณ 9.4 ล้านล้านเยน จึงอาจจำเป็นต้อง (1) ลดค่าใช้จ่ายด้านการประกันสังคมประมาณ 5.5 ล้านล้านเยน โดยเฉพาะการลดค่าใช้จ่ายด้านการแพทย์ เช่น ลดจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยการพัฒนาและวิจัยผลิตภัณฑ์ยาให้มากขึ้น และการเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการพยาบาล (2) หลังจากการปรับขึ้นอัตราภาษีผู้บริโภคเป็นร้อยละ 10 ในเดือนเมษายน 2560 อาจมีความจำเป็นต้องปรับขึ้นอัตราภาษีผู้บริโภคอีกประมาณร้อยละ 2 เป็นประมาณร้อยละ 12 เพื่อให้ดุลการคลังของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นเกินดุล ซึ่งการเพิ่มอัตราภาษีผู้บริโภคทุกๆ ร้อยละ 1 จะทำให้เพิ่มรายรับด้านภาษีได้ 2 – 3 ล้านล้านเยน ซึ่งผลดังกล่าวจะถูกนำเสนอในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีญี่ปุ่น เพื่อกำหนดมาตรการที่เหมาะสมต่อไป

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน ออสเตรเลีย มาเลเซีย เวียดนาม ไทย

โครงสร้างการผลิตภายในประเทศ (ตามสัดส่วนของ GDP) ภาคการเกษตร (3.9%) ภาคอุตสาหกรรม (26.2%) และภาคบริการ (69.8%)

กำลังแรงงาน 65.62 ล้านคน (ปี 2557) สาขาเกษตรร้อยละ 4.6 สาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 27.8 และสาขาบริการร้อยละ 67.7

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ รถยนต์และยานยนต์ แผงวงจรไฟฟ้า ส่วนประกอบและอุปกรณ์รถยนต์ ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ สินค้าอุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์ เหล็ก และพลาสติก

ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง และไทย เป็นตลาดส่งออก อันดับที่ 6 ของญี่ปุ่นสัดส่วนร้อยละ 3.35

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม น้ำมันดิบ ก๊าซปิโตรเลียม เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์รถยนต์ และยานยนต์ สินค้าอุตสาหกรรมอาหาร และน้ำมันสำเร็จรูป

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกาหลีใต้ และไทย ปัจจุบันญี่ปุ่นนำเข้าจากไทยเป็นอันดับที่ 11 สัดส่วนร้อยละ 2.83

4. ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลด้านการเกษตรของประเทศไทย

การเกษตรของประเทศไทยมุ่งเน้นการผลิตข้าว นม เนื้อสัตว์ ผลไม้ และผักโดยข้าวเป็นพืชที่สำคัญที่สุดโดย 40 % ของพื้นที่การเกษตรใช้ในการปลูกข้าวผลผลิตทางการเกษตรของญี่ปุ่นมีมูลค่ารวม 8,786,300 ล้านบาทเรียงลำดับตามมูลค่า ดังนี้

ข้าว	2.00	ล้านล้านบาท
ผัก	2.20	ล้านล้านบาท
ผลไม้	0.78	ล้านล้านบาท
นม	0.69	ล้านล้านบาท
เนื้อวัว	0.44	ล้านล้านบาท
เนื้อหมู	0.53	ล้านล้านบาท
ดอกไม้/ไม้ประดับ	0.43	ล้านล้านบาท
ผลิตภัณฑ์เกษตร	0.07	ล้านล้านบาท
มันแปรรูป	0.20	ล้านล้านบาท
อื่นๆ	1.48	ล้านล้านบาท

ผลผลิตจากพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวสาลี ถั่ว ข้าวบาเลย์ ผัก และผลไม้

ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ นม ไข่ไก่ ไข่ไก่ วัว หมู และสัตว์น้ำ

สินค้าเกษตรนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าประมง สินค้าปศุสัตว์ พืชผักผลไม้ ข้าวและธัญพืช และยางพารา

สินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าประมง และผักผลไม้

พื้นที่และจุดเด่นด้านการเกษตรของประเทศไทย

แม้ประเทศไทยจะมีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรเพียง 12.64% ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ และแรงงานด้านเกษตรมีเพียง 7.5% ของจำนวนแรงงานทั้งหมด จำนวนประชากรที่อาศัยในเขตเกษตรกรรมมีเพียง 12% ของประชากรทั้งหมด และรายได้จากภาคเกษตร มีสัดส่วนเพียง 2% ของ GDP ของประเทศ อย่างไรก็ตาม ญี่ปุ่นมีผลผลิตทางการเกษตรต่อพื้นที่สูงที่สุดในโลก จึงยังคงพึ่งพาตนเองในด้านอาหารได้ แม้ว่าอัตราการพึ่งพาตนเองในด้านอาหาร(Self Sufficiency Ratio) มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้องมีการปฏิรูปการเกษตรตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมาโดยอัตราการพึ่งพาตนเองด้านสินค้าเกษตรและอาหาร 40% (นำเข้า 60%)

จุดด้อยด้านการเกษตรของประเทศไทย

1. ขนาดของพื้นที่ที่เกษตรกรใช้ทำการเกษตรมีขนาดเล็ก
2. เกษตรกรมุ่งเน้นการปลูกข้าวเป็นหลักและใช้ประโยชน์จากที่ดินในการปลูกข้าวเป็นส่วนใหญ่
3. Product cost สูงไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าและในตลาดโลก
4. ช่องว่างระหว่างผลผลิตและความต้องการอาหารเพิ่มสูงขึ้น
5. แรงงานภาคเกษตรลดลงโดยแรงงานสูงอายุเพิ่มขึ้นและอัตราเพิ่มของแรงงานใหม่ยังคงต่ำ

นโยบายและมาตรการของรัฐบาลญี่ปุ่นในด้านการเกษตร

ญี่ปุ่นใช้กฎหมายBasic Law Food, Agriculture and Rural Areas 1999 - 2004 เป็นแนวทางพัฒนาทางการเกษตรของชาติกฎหมายฉบับนี้เน้นทางด้านเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดช่องว่างรายได้ภาคเกษตรกับ

ภาคอื่นๆ ดำเนินงานในด้านความมั่นคงในอุปสงค์อาหาร (stable food supply) การพัฒนาเกษตรให้ยั่งยืนโดยการพัฒนาระบบการจัดการและองค์กรด้านเกษตรเพื่อให้สามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตในตลาดโลกเน้นถึงบทบาทอันหลากหลายของภาคเกษตรและการพัฒนาพื้นที่ชนบทและสวัสดิการตลอดจนสาธารณูปโภคต่างๆนอกเหนือจากการมุ่งเน้นการผลิตให้ได้ผลผลิตเพิ่มและได้ประสิทธิภาพและการชดเชยราคาในระบบการเกษตรดั้งเดิม

มาตรการปกป้องการเกษตรของญี่ปุ่น ญี่ปุ่นมีการใช้มาตรการในการปกป้องการเกษตรมากที่สุด ในบรรดากลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งได้แก่

1. มาตรการอุดหนุนภายใน (Commodities Policies)

นโยบายอุดหนุนภายในของญี่ปุ่นมีการอุดหนุนเกษตรกรและผู้ผลิตผลผลิตบางอย่าง เช่น ข้าวสาลี หนุ่ พืช น้ำมัน ผัก น้ำมัน และน้ำตาล เป็นต้น การอุดหนุนมีหลายรูปแบบ ได้แก่

1.1 Producer quotas เป็นโควตาที่ให้แกผู้ผลิตนมสดใช้ดื่ม และ นมสดสำหรับการแปรรูป Japan Dairy Council เป็นผู้บริหารโควตานมสดใช้ดื่ม โดยจำกัดโควตาการผลิตเพื่อให้ราคาคงที่ Agriculture and Livestock Industry Corporation (ALIC) องค์กรจัดตั้งโดยรัฐเป็นผู้บริหารโควตานมสดสำหรับการแปรรูปเป็น เนยและนมผง โดยการจ่ายตรง (direct payment) ต่อลิตรของนมที่ผลิตภายใต้โควตาที่กำหนด สำหรับนมที่จะนำไปผลิตเป็นเนยแข็งและครีมจะมีโควตาแยกอีกส่วนหนึ่ง

1.2 Income Stabilization Policy เป็นมาตรการที่นำมาใช้ตั้งแต่ปี 1990 โดยมีพื้นฐานจากนโยบายผักผลไม้เดิม นโยบายนี้เป็นการจ่ายเงินชดเชยแก่เกษตรกร เมื่อราคาขายของปีปัจจุบันต่ำกว่าราคาขายเฉลี่ยของปีก่อนหน้า (Historical average price) นอกเหนือจากผักและผลไม้ มาตรการนี้ใช้กับข้าว ถั่ว นม และ ผลิตภัณฑ์อื่นๆ

1.3 Deficiency Payment เป็นการจ่ายให้กับเกษตรกร โดยคำนวณส่วนต่างของราคาประกัน (fixed target price) และราคาขายมาตรฐาน (market price) ในปีนั้นโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรผู้ผลิตเนื้อวัว ลูกวัว ถั่ว หนุ่ และนม

1.4 Rice Diversion Program จ่ายให้แก่เกษตรกร ที่ปรับเปลี่ยนจากการผลิตข้าวไปผลิตพืชอาหารอื่นๆ การลดการบริโภคข้าวและผลผลิตที่สูงทำให้เกิดผลผลิตที่ล้นเกินความต้องการมาตั้งแต่ปี 1960 ปัจจุบัน 40 % ของพื้นที่นาได้ปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชอาหารอื่นๆ แล้วการจ่ายสำหรับการปรับเปลี่ยนจะแตกต่างกันไปตามประเภทของพืช หรือการใช้ที่ดิน และจ่ายให้ในราคาสูง(substantial) เช่น หากปรับเปลี่ยนเป็นการปลูกข้าวสาลี บาลิย์ หรือถั่วเหลืองจะรับเงิน ประมาณ 680,000 เยน/hectare (ปี 2003) และได้รับเงินอุดหนุนผลผลิตที่นอกเหนือจากข้าว ด้วย เกษตรกรยังปลูกข้าวในพื้นที่ทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตขณะยังเขียวสดเพื่อนำไปเป็นอาหารสัตว์ หรือปุ๋ย หรืออาจปลูกข้าวชนิดและพันธุ์คุณภาพพิเศษสำหรับตลาดคุณภาพโดยเฉพาะ เช่น การปลูกข้าว Koshihikari หรือการปลูกข้าวชนิดพิเศษสำหรับอุตสาหกรรม หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เป็นต้น

1.5 Hazard Insurance Subsidies พืชผลและปศุสัตว์จะได้รับการเกื้อหนุนจากรัฐโดยการจ่ายเงินประกัน (indemnity) เมื่อการผลิตไม่ได้ผล หรือเมื่อเกิดโรค การเข้าร่วมจะเป็นโดยการสมัครใจ และรายละเอียดการให้ความช่วยเหลือจะแตกต่างกันไปตามกิจกรรมการผลิต และผลผลิต โดยรัฐเป็นผู้จ่ายค่า premium ส่วนหนึ่ง และให้ค่า reinsurance เมื่อการเรียกร้อง indemnity สูงกว่า local insurance fund

1.6 Government Set Price ตั้งแต่ปี 1987 ญี่ปุ่นได้ยกเลิก government set prices ของผลผลิตหลายชนิด ยกเว้น น้ำตาล และสารให้ความหวานต่างๆ โดยการกำหนด farm price สำหรับ sugarcane, sugar beets, potatoes และ sweet potatoes สำหรับการผลิต starch และยังคงกำหนดโควตาสำหรับการผลิตสารความหวานจากข้าวโพดและแป้งข้าวสาลี

1.7 Stock holding องค์กรของรัฐ ได้แก่ General Food Policy Bureau, MAFF และ องค์กรตลาดของรัฐ เช่น ALIC เก็บสำรอง ข้าว พืชอาหาร ได้แก่ผัก เนื้อวัว หมู เนย นมผงไขมันต่ำ ข้าวสาลี ถั่ว และข้าวโพดสำหรับเป็นอาหารสัตว์ ผลผลิตสำรองจะถูกนำมาขายหรือใช้เพื่อความมั่นคงทางอาหาร (food security) และในบางครั้งนำออกมาขายเพื่อพยุงราคา

2. มาตรการทางการค้า

ภาคเกษตรของญี่ปุ่นได้รับการปกป้องอย่างสูงจากภาครัฐ OECD คำนวณว่า 60% ของมูลค่าของผลผลิตการเกษตรได้มาจากการอุดหนุนภายในของรัฐและการปกป้องการค้าระดับของการปกป้องจะแปรผันตามชนิดของผลผลิต โดยจะมีทั้งการอุดหนุนและการปกป้อง (กีดกัน) ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรและผลผลิตภายในประเทศสามารถแข่งขันได้กับสินค้านำเข้า

ญี่ปุ่นใช้ระบบ Tariff rate quotas (TRQ) เพื่อปกป้องสินค้าอ่อนไหว (most sensitive commodities) ได้แก่ ข้าว และผลิตภัณฑ์นม โคเวตาเป็นการกำหนดปริมาณ (Fixed volume product) การนำเข้าในปริมาณที่กำหนด จะเสียภาษีในอัตราต่ำ หากนำเข้าในปริมาณนอกเหนือจากโควตาจะต้องเสียภาษีในอัตราสูงที่กำหนดขึ้น การเสียภาษีในอัตราสูงเป็นอุปสรรคในการนำเข้าสินค้าเกษตรนอกจากนี้ภาครัฐมีการควบคุมโดยการให้สิทธิ์การเป็นผู้ซื้อสินค้าในโควตาแก่ หน่วยงานหรือองค์กรตลาดของรัฐ เพียง 1 หรือ 2 รายเท่านั้น โดย General Food Policy Bureau ของกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้ได้สิทธิ์ในการซื้อ TRQ ของข้าว ข้าวสาลี และข้าวบาเลย์แต่เพียงผู้เดียว ในขณะที่ ALIC เป็นผู้ได้สิทธิ์ในการซื้อ TRQ ของผลิตภัณฑ์นม 2 รายการสำคัญ โดยองค์กรทั้งสองเป็นผู้กำหนดปริมาณนำเข้า กำหนดการนำเข้า และราคาจำหน่าย (resell) สินค้านำเข้าแก่ตลาดในประเทศตั้งแต่ปี 1999 ญี่ปุ่นได้ปรับเปลี่ยนการนำเข้ามาใช้ระบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) โดยระเบียบของ SBS กำหนดให้บริษัทที่ประสงค์จะขายแก่ผู้ซื้อ ในญี่ปุ่น และบริษัทผู้ซื้อเสนอราคาสำหรับปริมาณกำหนดโดยผู้ส่งออกจะเสนอราคาซื้อ (Purchase price) ในขณะที่ผู้ซื้อจะเสนอราคาขาย (sale price) ในตลาดญี่ปุ่น องค์กรที่ได้สิทธิ์ของรัฐ จะพิจารณาการประมูลที่มีผลต่างของราคาซื้อและขายสูงสุด รายได้ส่วนแตกต่างนี้เป็น mark up แม้ว่าการใช้ SBS จะไม่สามารถหลีกเลี่ยง mark up แต่ก็อำนวยความสะดวกให้การติดต่อการซื้อขายโดยตรงระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ขณะนี้ได้ใช้ SBS system กับ ข้าว อาหารสัตว์จากข้าวสาลี และอาหารสัตว์จากข้าวบาเลย์

3. มาตรการสุขอนามัย

ญี่ปุ่นได้ปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยอาหารโดยการปรับกฎหมายและองค์กรที่เกี่ยวข้องสืบเนื่องจากปัญหา E coli 0157 และโรควัวบ้าซึ่ง ณ ปัจจุบัน กล่าวได้ว่า มาตรฐานสินค้าของญี่ปุ่นมีความเข้มงวดมากจนเป็นอุปสรรคการค้า ขณะนี้รัฐบาลญี่ปุ่นได้พยายามลดความเข้มงวดและปรับการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลมากขึ้น

ข้อมูลหน่วยงานกระทรวงเกษตรฯ ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรป่าไม้ และประมง : นายเคน ซาโตะ (Mr. Ken Saito)

ข้อมูลความร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างไทยกับประเทศญี่ปุ่น

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership Agreement: JTEPA)

การดำเนินการภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) หลังจากที่ยังทั้งสองฝ่ายลงนามเมื่อ 3 เมษายน 2550 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2550 ไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับการดำเนินการตามความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยกับญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (Steering Committee) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานและมีคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการพิเศษรวม 18 สาขาเพื่อหารือรวมทั้งเจรจากับญี่ปุ่นในประเด็นที่ต้องดำเนินการผลักดันต่อไปในอนาคต

โดยภาพรวมความตกลง JTEPA มีสาระครอบคลุม 21 บททั้งในด้านการเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนที่ของบุคคลและด้านความร่วมมือในสาขาต่างๆ อาทิ การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การท่องเที่ยว การส่งเสริมการค้าและการลงทุน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเกษตร ซึ่งนับเป็นจุดเด่นของความตกลง JTEPA และจะเป็นประโยชน์กับไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความร่วมมือด้านเกษตรประกอบด้วยความปลอดภัยด้านอาหาร (SPS) และความร่วมมือระหว่างสหกรณ์ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานสุขอนามัยและทำให้สินค้าเกษตรของไทยเข้าสู่ตลาดญี่ปุ่นได้มากขึ้นอันจะช่วยเพิ่มพูนรายได้ให้แก่เกษตรกรโดยตรง ภายใต้คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการพิเศษต่างๆ ทั้ง 18 คณะ มีคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการพิเศษต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง 3 คณะ มีดังนี้

1) คณะอนุกรรมการกำกับดูแลเรื่องความร่วมมือด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง มีรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ดูแลงานด้านต่างประเทศเป็นประธาน และผู้แทนสำนักงานการเกษตรต่างประเทศ เป็นเลขานุการ

2) คณะอนุกรรมการพิเศษกำกับดูแลเรื่องความร่วมมือในด้านความปลอดภัยอาหาร มีผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เป็นประธาน และ ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร เป็นเลขานุการ

3) คณะอนุกรรมการพิเศษกำกับดูแลเรื่องความร่วมมือในการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น มีอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นประธาน และผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นเลขานุการ

โดยปัจจุบันได้มีการจัดการประชุมฯ 2 ฝ่าย พร้อมกันทั้ง 3 คณะ ทั้งหมด 8 ครั้ง โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ กรุงเทพฯ

๕. ข้อมูลส่วนราชการไทยในต่างประเทศ และสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทย

สถานเอกอัครราชทูต

เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโตเกียว : นายบรรสาน บุนนาค (Mr. Bansarn Bunnag)

Address : Royal Thai Embassy

3-14-6, Kami-Osaki, Shinagawa-ku Tokyo 141- 0021

Tel. (03) 3447-2247 Consular Section : (03) 3441-1386

Fax: (03) 3442-6828, 3442- 6750

E-mail : tyocomm@thaiembassy.jp

Homepage : <http://www.thaiembassy.jp>

เอกอัครราชทูตญี่ปุ่น ประจำประเทศไทย : นายชิโระ ซะโตะชิมะ (H.E. Mr. Shiro Sadoshima)

(เข้ารับตำแหน่งเมื่อเดือนเมษายน 2558)

Address : The Embassy of Japan

177 Witthayu Road, Lumpini, Pathum Wan Bangkok 10330

Tel. 0-2207-8500 / 0-2696-3000 Fax. 0-2207-8510

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำกรุงโตเกียว

อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการเกษตร) : นายชลธิศักดิ์ ชาวปากน้ำ

เลขานุการเอก (ฝ่ายการเกษตร) : นายสกนธ์ วนาเศรษฐี

Address : Office of Agricultural Affairs, Royal Thai Embassy
Terrace C, 3-13-22 Meguro, Meguro-ku, Tokyo 153-0063
Tel. 813 6661 3844
E-mail : agrithai@extra.ocn.ne.jp

กลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศ 2
สำนักการเกษตรต่างประเทศ